

Erasmus-ösztöndíj hallgatói beszámoló

Sebők Tímea, III., Csecsemő-és kisgyermeknevelő BA

Románia: Kolozsvár, 2016. augusztus 1. - 2016. szeptember 30.

1. Az Erasmus+ program által jelentkeztem szakmai gyakorlatra. A kar erasmus koordinátorától hallottam erről a lehetőségről. Szerettem volna látni egy külföldi intézményt, hogy hogyan működik, milyen különbségek vannak az itthoniakhoz képest. Tapasztalatszerzés gyanánt és a szakdolgozatom miatt is hasznosnak tartottam, az élményekről nem is beszélve. Mivel szakmai gyakorlatra mentem, külföldre – és nem tanulni -, ezért saját magamnak kellett gyakorlati helyet keresnem. Az internet segítségével találtam rá a fogadó intézményre. Nagyon gyorsan és készségesen választ kaptam tőlük. E-mailen egyeztettünk mindent, gördülékeny volt a kapcsolatfelvétel.
2. A kiutazást autóval oldottuk meg, mivel Kolozsvár nincs túl messze. Két csoporttársammal utaztam együtt, oda úton és hazafelé is.
3. Az első napon elfoglaltuk a szállást egy Kolozsvár melletti kis faluban Györgyfalván. Ismerkedtük a hellyel, a várossal, az emberekkel. Egy hét után költözünk be a kolozsvári szállásunkra. Megismertük a bölcsődét, a vezetőket, munkatársakat, közös ebéden vettünk részt. Megbeszéltük a bölcsődevezetővel a feladatainkat. Elintéztük hivatalos ügyeinket, például a bölcsődevezetőnek bemutattuk az egészségügyi alkalmassági papírjainkat. Bérletet vettünk a helyi buszra, amellyel a bölcsőde és az albérlet között jártunk.
4. Szállásunk egy hétig Györgyfalván volt megoldva. Egy gyönyörű, békés kis falu a hegyekben. Ezután költöztünk be két csoporttársammal Kolozsvárra, ahol egy panel lakásban laktunk. Nem volt valami olcsó, de nagy volt, jól fel volt szerelve és kényelmesen elfértünk benne.
5. A gyakorlati hely a Csemete Református Magyar-Angol Óvoda Napközi és Bölcsőde volt. Ez egy magánintézmény volt, két óvodai és egy bölcsődei csoporttal. Mi a bölcsődei csoportban voltunk gyakorlaton. De előfordult, hogy a másik két óvodai csoportba mentünk segíteni. 8:00-17:00-ig voltunk beosztva eleinte hárman, majd később 4-en hallgatók. Általában váltottuk egymást. Részt vettünk egyéb bölcsődei eseményeken is, mint például: szülői értekezlet, terem díszítés, vagy sajátos nevelési igényű gyerekek és szüleik csoportfoglalkozásán. Ezen kívül én ellátogattam egy kolozsvári fejlesztő központba és egy sajátos nevelési igényű gyermekekkel foglalkozó óvodába, ahol megtudhattam, hogy zajlanak a fejlesztések.
6. Az intézményben volt lehetőség ebédre. Bár elég drága volt, úgy döntöttem keddi és csütörtöki napon igénybe veszem ezt a szolgáltatást. Az étel nem mindig volt a legjobb és mennyiségre sem mindig elegendő. Bár mindig megkínáltak, a reggeliből vagy uzsonnából, ha maradt.

7. A beosztásunk miatt nem mindig volt időnk a szórakozásra, de amikor csak tudtuk kihasználtuk a szabadidőnket. Györgyfalván jól éreztük magunkat sétáltunk, felfedeztük a természetet. Sőt ott ismerkedtünk meg a főbérnök családjával és nagyon jóba lettünk velük. Kolozsváron elég sokat sétáltunk, megnéztük a nevezetességeit, például: Mátyás király szobor, a Szent Mihály templomot, jártunk a viváriumban (kisebb állatok hüllők, madarak találhatóak itt) és jártunk még a Gyógyszerészeti Múzeumban is, ami nagyon érdekes volt. Közös kirándulásra mentünk az intézményvezetővel, két német és egy görög önkéntes lánnyal, akik az oviban dolgoztak. A Tordai sóbányát látogattuk meg, ami egy csodálatos hely. Ezenkívül több étteremben is jártunk, hétvégenként elmentünk bulizni is és nagyon sok embert ismertünk meg.
8. Összességében nagyon jól éreztem magam. Ha tehetném, visszamennék még. Nagyon sok önállóságot, önbizalmat adott ez a gyakorlati- célú mobilitás. A gyerekeket nagyon megszerettem, beletanultam, milyen is valójában bölcsődében dolgozni. Ezen kívül fantasztikus élményeket szereztem és barátokat, akiket soha nem felejtök el.

A legjobb az volt az Erasmusban, hogy rengeteg élménnyel gazdagodtam és fejlesztettem magam.

A legfurcsább élményem az Erasmus idején, hogy a bölcsődében elég sok eltérő szokás van az itthoni szokásokhoz képest.

Soha nem gondoltam volna, hogy részt vehetek egy ilyen programban és szerezhetek külföldi barátokat.

Hiányozni fog, az összes gyerek és a munkatársak és megismert emberek,de továbbra is tartom velük a kapcsolatot.